

Nr 670

Av herr Johansson i Dockered, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 51, med förslag till förordning med vissa bestämmelser om skydd mot flyghavre.

(Lika lydande med motion nr 571 i Första kammaren)

Den starkt ökade spridning, som flyghavren under senare år fått i vårt land, torde främst ha sin anledning i att importerad fodersäd och fodervara i stor utsträckning innehållit flyghavrekärnor. Såsom i den förevarande propositionen nr 51 framhållits, uppvisar analyserna av importerad fodersäd vanligen förekomster på 300—3 000 flyghavrekärnor per kilogram, medan antalet per kilogram i svenskodlad fodersäd regelmässigt ligger mellan noll och 20.

Det i propositionen föreslagna spridningsskyddet torde kunna bedömas som tillfredsställande i fråga om importerad fodersäd och även i fråga om spannmålshavrens och liknande, som enligt förslaget skall behandlas som spannmål i tillämpliga delar. Det kan emellertid enligt min mening ifrågasättas, om skyddet blivit tillräckligt effektivt mot flyghavrespridning genom importerade produkter av spannmål.

Vid prov som tagits har importerat vetekli befunnits bemängt med relativt stort antal flyghavrekärnor. I vissa fall har förekomsten varit över 100 flyghavrekärnor per kilogram. Även vid prov tagna ur kraftfoderblandningar har flyghavre kunnat konstateras. Sådana importerade fodervaror kan sålunda under vissa förhållanden medföra betydande risker för flyghavrespridning.

I ett interpellationssvar i första kammaren den 25 november 1959 framhöll statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet bl. a.:

Är importvaran finförmald föreligger ingen risk för spridning av flyghavre. I annat fall kan flyghavre spridas genom importerade fodervaror, t. ex. vetekli. Behov av skydd mot spridning av flyghavre föreligger även i detta fall. Anledningen till att förslag ej tidigare framlagts härom är att sådan kontroll och undersökning av varan, som skulle erfordras i samband med importen, ansetts bli förenad med alltför stora praktiska svårigheter . . . Jag avvaktar lantbruksstyrelsens förslag i frågan. Därest översynen skulle visa att en kontroll av även importerade produkter av spannmål kan praktiskt genomföras, är jag beredd att föreslå bestämmelser därom.

I propositionen föreslås emellertid icke åtgärder till skydd mot flyghavre-

spridning genom importerade spannmålsprodukter. Även om en kontroll i detta syfte kan vara praktiskt svår att genomföra, är det dock enligt min mening angeläget att den kommer till stånd — med hänsyn till dess stora betydelse för vårt lands jordbruk. Det bör enligt min mening vara möjligt att genomföra den ordningen, att importör som importerat produkt av spannmål skall vara skyldig att enligt föreskrifter av lantbruksstyrelsen låta analysera varan med avseende på halt av flyghavre, därest säljaren i exportlandet icke skriftligt intygat, att flyghavrekärnor icke förekommer i varan i större antal än som är tillåtet enligt lantbruksstyrelsens föreskrifter. Därest flyghavre därvid befinnes förekomma i icke tillåten utsträckning, måste det givetvis ankomma på importören att tillse, att varan före försäljning till förbrukare sättes i sådant skick, att risk för flyghavrespridning inte föreligger.

Med anledning av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 51 måtte för sin del besluta, att importör som till riket infört produkt av spannmål skall vara skyldig att låta analysera varan med avseende på halt av flyghavre, därest säljaren icke skriftligt intygat, att frön av flyghavre icke förekommer i varan i större antal än som är tillåtet enligt lantbruksstyrelsens föreskrifter; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig ändring av den i propositionen föreslagna förordningen.

Stockholm den 14 mars 1961

Robert Johansson
i Dockered